Dobra Nowina
Poznań Ogrody
Tygodnik parafii pw. Chrystusa Dobrego Pasterza w Poznaniu
XIX NIEDZIELA ZWYKŁA 09.08.2026 Nr 29/2026(1326)

EWANGELIA Mt 14,22-33

Gdy tłum został nasycony, zaraz Jezus przynaglił uczniów, żeby wsiedli do łodzi i wyprzedzili Go na drugi brzeg, zanim odprawi tłumy. Gdy to uczynił, wyszedł sam jeden na górę, aby się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam przebywał. Łódź zaś była już sporo stadiów oddalona od brzegu, miotana falami, bo wiatr był przeciwny. Lecz o czwartej straży nocnej przyszedł do nich, krocząc po jeziorze. Uczniowie, zobaczywszy Go kroczącego po jeziorze, zlękli się myśląc, że to zjawa, i ze strachu krzyknęli. Jezus zaraz przemówił do nich: Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się! Na to odezwał się Piotr: Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie! A On rzekł: Przyjdź! Piotr wyszedł z łodzi, i krocząc po wodzie, przyszedł do Jezusa. Lecz na widok silnego wiatru uląkł się i gdy zaczął tonąć, krzyknął: Panie, ratuj mnie! Jezus natychmiast wyciągnął rękę i chwycił go, mówiąc: Czemu zwątpiłeś, małej wiary? Gdy wsiedli do łodzi, wiatr się uciszył. Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: Prawdziwie jesteś Synem

Komentarz Dobrej Nowiny

Scena opisana w Ewangelii rozgrywa się w nocy, pośród wzburzonych fal. Uczniowie zmagają się z przeciwnym wiatrem, a Jezus pozostaje na modlitwie. Kiedy przychodzi do nich, nie rozpoznają Go. Strach sprawia, że zamiast Zbawiciela widzą zjawę. Jakże często podobnie bywa w naszym życiu. Gdy przychodzą trudności, choroba, niepewność czy doświadczenie samotności, łatwo ulec lękowi i nie dostrzec obecności Boga, który jest bliżej, niż nam się wydaje. Pierwsze słowa Jezusa brzmią: „Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się!”. To nie jest jedynie zachęta do większej pewności siebie. To zaproszenie do zaufania Temu, który jest Panem nawet nad tym, co po ludzku wydaje się nie do opanowania. Jezus nie obiecuje uczniom spokojnego morza, ale swoją obecność pośród burzy. Szczególną postacią tej Ewangelii jest Piotr. Ma odwagę wyjść z łodzi. Ryzykuje, bo ufa słowu Jezusa. Dopóki patrzy na Mistrza, idzie po wodzie. Dopiero wtedy, gdy skupia wzrok na wichrze i falach, zaczyna tonąć. To obraz naszego życia duchowego. Kiedy koncentrujemy się wyłącznie na problemach, własnych słabościach czy niepewnej przyszłości, łatwo tracimy pokój serca. Gdy jednak patrzymy na Chrystusa, odnajdujemy siłę do stawiania kolejnych kroków. Najpiękniejszy moment tej Ewangelii następuje wtedy, gdy Piotr woła: „Panie, ratuj mnie!”. Nie wygłasza długiej modlitwy. Woła z głębi serca. Jezus natychmiast wyciąga rękę. Nie czeka, aż Piotr sam sobie poradzi. Tak działa Boże miłosierdzie – jest szybsze od naszego upadku. Pan nie odrzuca człowieka, który zwątpił. Podnosi go i uczy większej wiary. Każdy z nas ma swoją „łódź” i swoje „wzburzone jezioro”. Czasem bezpieczniej wydaje się pozostać tam, gdzie jest znane i przewidywalne. Jezus jednak niekiedy zaprasza, by zrobić krok wiary: przebaczyć, rozpocząć od nowa, podjąć odpowiedzialność, zaufać mimo lęku.

Parafia pw. św. Wawrzyńca i św.Wincentego Pallottiego w Poznaniu historia, tradycja i współczesność

Parafia pw.św. Wawrzyńca i św.Wincentego Pallottiego na poznańskim Grunwaldzie od dziesięcioleci stanowi ważny ośrodek życia religijnego, społecznego i kulturalnego. Jej dzieje są nierozerwalnie związane z posługą Księży Pallotynów oraz działalnością znanego w całej Polsce wydawnictwa Pallottinum.

Początki Parafii

Historia parafii jest od początku związana z historią Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego na ziemiach polskich. Księża Pallotyni przybyli do Polski w 1907 roku, jednak w Poznaniu zamieszkali dopiero bezpośrednio po zakończeniu II wojny światowej. Pierwsza Msza św. dla wiernych została przez nich odprawiona 25 grudnia 1945 roku w domu przy ul.Wolsztyńskiej. Rok później urządzono tymczasową kaplicę ulokowaną przy ul.Przybyszewskiego w poniemieckim drewnianym baraku zakupionym przez ówczesnego rektora domu pallotynów – ks.Stanisława Czaplę. Parafia św.Wawrzyńca została erygowana 1 kwietnia 1947 roku przez Arcybiskupa Walentego Dymka i od początku powierzona opiece Księży Pallotynów.

Pierwsze lata działalności nie były łatwe – wierni gromadzili się w skromnym drewnianym baraku pełniącym do lat osiemdziesiątych funkcję kościoła. Biuro parafialne i mieszkania księży mieściły się do 1974 roku przy ul.Wolsztyńskiej w lutym tegoż roku Księża Pallotyni przenieśli się wraz z biurem parafialnym do nowo wybudowanego obok kościoła budynku Pallottinum. Mimo trudnych warunków prężnie rozwijało się życie duszpasterskie, a wspólnota parafialna systematycznie rosła.

W latach 1980 -1985 powstała obecna świątynia wraz z domem parafialnym. Projekt kościoła opracował wybitny architekt Bolesław Szmidt. Charakterystyczn bryła świątyni, zbudowanej na planie ośmiokąta,stała się jednym z rozpoznawalnych obiektów tej części Poznania. Szczególnym wydarzeniem w historii parafii była konsekracja kościoła dokonana 21 kwietnia 2007 roku przez arcybiskupa Stanisława Gądeckiego,. Wówczas świątynia otrzymała drugiego patrona – św.Wincentego Pallottiego, założyciela Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego, czyli Pallotynów

Święty Wincenty Pallotti – kapłan, który uwierzył, że każdy jest apostołem

Święty Wincenty Pallotti urodził się 21 kwietnia 1795 roku w Rzymie. Od najmłodszych lat odznaczał się głęboką pobożnością i wrażliwością na potrzeby drugiego człowieka. Po przyjęciu święceń kapłańskich zasłynął jako gorliwy kaznodzieja, spowiednik i opiekun ubogich. Nazywano go nawet "Apostołem Rzymu", ponieważ nie ograniczał swojej posługi do kościoła – docierał do ludzi wszędzie tam, gdzie najbardziej potrzebowali nadziei i umocnienia wiary. Patrząc na sytuację Kościoła w XIX wieku, Pallotti dostrzegł, że samo duchowieństwo nie jest w stanie sprostać wszystkim wezwaniom ewangelizacji. Zrozumiał,że każdy ochrzczony – kapłan, osoba konsekrowana i świecki – otrzymał od Boga powołanie do apostolstwa. Dlatego w 1835 roku powołał do życia **Stowarzyszenie Apostolstwa Katolickiego**, którego celem było: ożywianie wiary, rozpalanie miłości chrześcijańskiej, jednoczenie wszystkich wierzących we wspólnym dziele głoszenia Ewangelii. Była to idea bardzo nowatorska. Na długo przed Soborem Watykańskim II Pallotti podkreślał, że świeccy nie są jedynie odbiorcami duszpasterstwa ale aktywnymi współpracownikami Kościoła w jego misji. Sobór wiele z tych przekonań później potwierdził.

Pallotyni i ich charyzma

Pallottyni to wspólnota księży i braci należących do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego. Posługują w parafiach, prowadzą rekolekcje, pracują na misjach, zajmują się wychowaniem młodzieży oraz angażują się w dzieła misierdzia i ewangelizacji. Razem z siostrami pallotynkami oraz świeckimi tworzą wielką rodzinę apostolską, której zadaniem jest głoszenie Chrystusa całemu światu. Święty Wincenty Pallotti pragnął, aby wszyscy ochrzczeni aktwnie uczestniczyli w misji Kościoła. Jego duchowość opiera się na apostolstwie, współpracy duchownych i świeckich oraz trosce o odnowę wiary. Idea ta od wielu lat jest realizowana w tamtejszej parafii poprzez liczne wspólnoty, grupy formacyjne, działalność charytatywną oraz zaangażowanie świeckich parafian.

Pallottinum – wydawnictwo związane z parafią

Nieodłącznym elementem historii parafii jest Pallottinum – jedno z najważniejszych katolickich wydawnictw w Polsce. Jego siedziba znajduje się bezpośrenio przy kościele. Od dziesięcioleci Pallottinum służy Kościołowi poprzez publikację Pisma Świętego,książek religijnych, materiałów liturgicznych i opracowań teologicznych. Szczególne miejsce w historii polskiego katolicyzmu zajmuje wydane przez Pallottinum tłumaczenie Biblii Tysiąclecia, które od 1965 roku stało się oficjalnym tekstem liturgicznym Kościoła katolickiego w Polsce. Dzięki działalności wydawnictwa, kolejne

pokolenia wiernych mają dostęp do słowa Bożego, dokumentów Kościoła i wartościowej literatury chrześcijańskiej, co czyni Poznań ważnym ośrodkiem ewangelizacji i promocji kultury chrześcijańskiej.

Piękno świątyni

Świątynia reprezentuje nurt nowoczesnej architektury sakralnej końca XX wieku. Jej bryła oparta jest na planie ośmiokąta, co odróżnia ją od tradycyjnych kościołów bazylikowych. Ośmiobok od pierwszych wieków chrześcijaństwa symbolizuje nowe życie i zmartwychwstanie, dlatego często pojawiał się w architekturze baptysteriów i świątyń. Kościół ma prostą, zwartą formę z wyraźnie zaakcentowanym wysokim dachem, kttórego linie kierują wzrok kuniebu. Zamiast wysokiej wieży przy bryle kościoła znajduje się wolnostojąca dzwonnica, harmonijnie wpisana w otoczenie świątyni, obok kościoła mieści sie również budynek wydawnictwa Pallottinum.

Wnętrze kościoła utrzymane jest w duchu prostoty i przejrzystości. Centralnym punktem jest prezbiterium z ołtarzem,wokół którego koncentruje się przestrzeń liturgiczna. Szczególną uwagę zwraca tryptyk autorstwa Teresy Stawujak, przedstwiający Świętą Rodzinę oraz patronów świątyni – św.Wawrzyńca i św.Wincentego Pallottiego. Nad prezbiterium znajduje się imponujący witraż ukazujący Zesłanie Ducha Swiętego. Dzięki centralnemu układowi wierni znajdują się bliżej miejsca sprawowania Eucharystii, co podkreśla wspólnotowy charakter liturgii. Duże znaczenie odgrywa światło naturalne, wpadające przez przeszklenia i subtelnie modelujące przestrzeń modlitwy. Jasna kolorystyka wnętrza, oszczędność dekoracji oraz wyeksponowany krzyż sprzyjają skupieniu i kontemplacji. Wierni mogą również modlić się przy figurze Matki Bożej Fatimskiej oraz uczestniczyć w nabożeństwach sprawowanych zarówno w kościele górnym, jak i dolnym. Całość wnętrza odzwierciedla pallotyńskiego ducha prostoty i apostolstwa. Nie dominuje tu przepych ani nadmiar ozdób – najważniejsze miejsce zajmuje ołtarz, przy którym Chrystus gromadzi wspólnotę wierzących. Architektura i wystrój mają prowadzić do modlitwy oraz przypominać o misyjnym powołaniu każdego ochrzczonego, tak mocno podkreślanym przez św.Wincentego Pallottiego.

Życie parafii – wspólnota uczniów i apostołów

Parafia św.Wawrzyńca i św.Wincentego Pallottiego jest nie tylko miejscem sprawowania liturgii, ale przede wszystkim żywą wspólnotą wiernych. Duchowość św.Wincentego Pallottiego znajduje wyraz w bogatym życiu formacyjnym, które angażuje dzieci, młodzież, dorosłych i seniorów. Każdy może znaleźć w parafii przestrzeń do pogłębiania wiary, modlitwy i podejmowania odpowiedzialności za Kościół. W parafii działają między innymi: Liturgiczna Służba Ołtarza, Żywy Różaniec,DomowyKościół i inne wspólnoty rodzinne wspierające małżonków i rodziców, Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym, Grupy biblijne i formacyjne, Wolontariat i dzieła charytatywne. Parafianie angażują się także w przygotowanie uroczystości odpustowych ku czci św.Wawrzyńca oraz św.Wincentego Pallottiego, które przypadają na 10 sierpnia, w dzień wspomnienia głównego patrona parafii – św.Wawrzyńca. Tradycyjnie dużym zainteresowaniem cieszą się rekolekcje, nabożeństwa fatimskie oraz inicjatywy ewangelizacyjne prowadzone przez wspólnoty działające przy parafii. Patrząc na historię tej parafii, łatwo dostrzec, że jej silą byli i są ludzie tworzący wspólnotę wiary. Tak rozumiane życie parafii staje się najlepszym świadectwem, że Kościół jest wspólnorą uczniów- misjonarzy, którzy umocnienie słowem Bożym i sakramentami podejmują odpowiedzialność za przekazywanie wiary kolejnym pokoleniom.

Aktualność przesłania św.Wincentego Pallotiego

Dziedzictwo św. Wincentego Pallottiego pozostaje niezwykle aktualne. Przypomina on, że każdy ochrzczony ma swoje miejsce w Kościele i jest zaproszony do apostolstwa – poprzez modlitwę, świadectwo życia, służbę bliźnim i troskę o przekazywanie wiary. Nie trzeba być kapłanem czy zakonnikiem, aby być apostołem. Wystarczy z odwagą żyć Ewangelią na co dzień – w rodzinie, pracy, szkole i środowisku, do którego Bóg nas posyła. To właśnie tę prostą, ale głęboką prawdę św.Wincenty Pallotti pozostawił jako swoje najcenniejsze dziedzictwo. Dlatego Jego przesłanie nie dotyczy wyłącznie wiernych parafii będących pod Jego wezwaniem, ani tych, którzy spotykają na swojej drodze Pallotynów. To wezwanie skierowane jest do całego Kościoła. W każdej parafii, w każdej wspólnocie i w każdym środowisku chrześcijanin jest zaproszony aby swoim życiem, modlitwą, słowem i czynami świadczyć o Chrystusie. W ten sposób wszyscy możemy realizować ideę św.Wincentego Pallottiego – budować żywy Kościół, w którym każdy wierny czuje się odpowiedzialny za szerzenie Ewangelii i staje się apostołem na miarę swojego powołania. W sposób szczególny wybrzmiewa to w tym roku liurgicznym, którego hasło brzmi Uczniowie-Misjonarze.

Beata Bartoszewska- Rozpędowska

MYŚL TYGODNIA

Nie lękajcie się! Otwórzcie,
otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!
św. Jan Paweł II

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XIX NIEDZIELA ZWYKŁA
09. 08. 2026 R.

Wspólnota Sant'Egidio w Poznaniu zaprasza na modlitwę o pokój w Ukrainie i na świecie w kościele pw. św. Jana Vianneya na Sołaczu we wtorek o godz. 19.15.

W czwartek o godz. 20:00 Nabożeństwo Fatimskie.

W tym tygodniu w liturgii wspominamy:
- w poniedziałek święto św. Wawrzyńca i odpust u Pallotynów;
- we wtorek wspomnienie św. Klary;
- w piątek wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbe;
- w sobotę uroczystość Wniebowzięcia NMP oraz Święto Wojska Polskiego. Msze z obrzędem błogosławieństwa ziół i kwiatów w piątek o 18:00, w sobotę o 7:30, 9:30 i 11:00. Obowiązuje udział we Mszy Świętej. Sobotnia Msza wieczorna będzie z niedzieli. Tego dnia zbiórka na Caritas Archidiecezjalną.

ZMIANY NA OKRES WAKACJI:

We wszystkie niedziele sierpnia nie będzie Mszy św. o 12.30., natomiast w dni powszednie od 1 lipca nie będzie Mszy św. o 7.30.
O godz. 8.00 wystawienie Najświętszego Sakramentu i koronka do Miłosierdzia Bożego.
Biuro parafialne czynne od 29 czerwca do 31 sierpnia :
- **w środy w godz. od 9.00-11 .00**
- **i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00.**

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.
Nieczynna będzie biblioteka.

W minionym tygodniu zmarł nasz parafianin śp. Andrzej Żak z ul. Engestroma. Msza i pogrzeb na naszym cmentarzu 18 sierpnia o godz. 11:00. Polećmy zmarłego Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie…

KOŚCIÓŁ JEST APOSTOLSKI

Kościół nazywamy apostolskim, ponieważ jego początek i fundament są nierozerwalnie związane z Apostołami wybranymi przez Jezusa Chrystusa. To właśnie im Dwunastu, począwszy od Piotra, Chrystus powierzył szczególną misję głoszenia Dobrej Nowiny, nauczania wszystkich narodów oraz udzielania sakramentów. Apostołowie stali się pierwszymi świadkami życia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa, a ich świadectwo do dziś stanowi fundament wiary chrześcijańskiej.

Apostolskość Kościoła oznacza przede wszystkim wierność nauce Apostołów. Kościół przez wieki strzeże prawd wiary przekazanych przez nich w Piśmie Świętym i Tradycji. Dzięki temu wierni mogą mieć pewność, że nauczanie Kościoła nie opiera się na ludzkich opiniach czy zmieniających się poglądach, ale na prawdzie objawionej przez Boga. To ogromna odpowiedzialność, ale także wielki dar dla wszystkich wierzących.

Drugim ważnym wymiarem apostolskości jest sukcesja apostolska. Oznacza ona nieprzerwane przekazywanie misji i władzy duchowej od Apostołów do biskupów, aż po dzień dzisiejszy. Każdy biskup otrzymuje swoją posługę w linii sięgającej czasów apostolskich. Dzięki temu Kościół zachowuje jedność oraz ciągłość swojej misji. W ten sposób Chrystus nadal działa w swoim Kościele przez pasterzy, których ustanowił.

Jednak apostolskość Kościoła nie dotyczy wyłącznie biskupów i kapłanów. Każdy ochrzczony jest wezwany do uczestniczenia w misji apostolskiej. Oznacza to dawanie świadectwa wiary w codziennym życiu — w rodzinie, szkole, pracy i w relacjach z innymi ludźmi. Apostołem może być każdy, kto żyje Ewangelią i swoim postępowaniem pokazuje miłość, dobroć oraz prawdę.

Kościół jest apostolski także dlatego, że nieustannie podejmuje zadanie ewangelizacji. Jego misją jest głoszenie Chrystusa wszystkim ludziom, bez względu na czas i miejsce. Dzisiejszy świat również potrzebuje świadków wiary, którzy odważnie i z miłością będą przypominać o obecności Boga. Apostolskość Kościoła to nie tylko cecha zapisana w Credo: *wierzę w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół,* ale żywa rzeczywistość, która trwa i rozwija się w każdym pokoleniu wierzących.

opr. Teresa Majtas-Przybecka

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: Naczelny: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego:Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,
e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.